

Gdy nie zgadzamy się z wysokością opłat za gospodarowanie odpadami

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: środa, 15, maj 2013 06:00

Grzegorz P. Kubalski

Odsłony: 1546

Wysokość stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi określa rada gminy w formie uchwały. Choć ustawa nie wskazuje tego *explicite*, nie ulega wątpliwości że uchwała taka ma charakter aktu prawa miejscowego. Do tej uchwały będą zatem miały zastosowanie ogólne zasady zaskarżania aktów prawa miejscowego.

Zgodnie z art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym uprawnionym do wniesienia skargi do sądu administracyjnego jest każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem podjętym przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej. O ile sam fakt ustalenia opłaty nie może być utożsamiany z naruszeniem interesu prawnego, to w ten sposób można zakwalifikować ustalenie opłaty w sposób sprzeczny z ustawowymi wytycznymi. Należy bowiem pamiętać, że gmina nie jest tu w pełni samodzielna – ustawa wskazuje, że musi wziąć pod uwagę:

1. liczbę mieszkańców zamieszkujących daną gminę;
2. ilość wytwarzanych na terenie gminy odpadów komunalnych;
3. koszty funkcjonowania systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, na które składają się koszty: odbierania, transportu, zbierania, odzysku i unieszkodliwiania odpadów komunalnych, tworzenia i utrzymania punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych i koszty obsługi administracyjnej;
4. przypadki, w których właściciele nieruchomości wytwarzają odpady nieregularnie, w szczególności to, że na niektórych nieruchomościach odpady komunalne powstają sezonowo.

Przed wniesieniem skargi do sądu należy wezwać radę gminy do usunięcia stwierdzonego naruszenia prawa; skarga może być wniesiona w przypadku bezskuteczności takiego wezwania.

Warto przypomnieć, że rada gminy może zróżnicować stawki opłat, wprowadzić zwolnienia przedmiotowe, czy też ustanawiać dopłaty dla właścicieli nieruchomości spełniających ustalone przez nią kryteria. Również i te fakultatywne regulacje mogą stać się podstawą skargi, o ile naruszają interes prawny skarżącego. Per analogiam można przytoczyć tezę wyroku WSA w Gliwicach z dnia 20 października 2011 roku, sygn. I SA/Gl 603/11, w której stwierdzono że przedsiębiorca, prowadzący działalność na terenie danej jednostki samorządu terytorialnego, posiada legitymację procesową do wniesienia skargi do sądu administracyjnego, w sytuacji, gdy określając wysokość stawek podatku od nieruchomości rada gminy różnicuje je z uwzględnieniem kryterium podmiotowego, a nie przedmiotowego.